

§ 28. Poszczególni ministrowie mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów określić przypadki i warunki udzielenia wykonawcom zaliczek.

V. Wykonanie umowy.

§ 29. 1. Świadczenie może być przyjęte po stwierdzeniu, że odpowiada warunkom zawartym w umowie.

2. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych może być przyjęte świadczenie nie odpowiadające warunkom umowy po cenie odpowiednio obniżonej.

§ 30. 1. Przyjęcie (odbior) świadczenia może być dokonane komisyjnie lub jednoosobowo i powinno być stwierdzone protokołem odbioru, zawierającym oznaczenie osoby lub osób odbierających, czas i miejsce odbioru oraz określenie ilości, rodzaju i jakości odebranych świadczeń, a także innych okoliczności związanych z odbiorem, a w szczególności oświadczeń zgłoszonych w toku odbioru przez wykonawcę.

2. Celem zakwalifikowania jakości świadczenia i stwierdzenia jego zgodności z warunkami umowy, odbiór powinien być w stosownych przypadkach poprzedzony badaniem technicznym.

§ 31. 1. Uregulowanie należności za wykonane świadczenia następuje na podstawie rachunków i protokołów odbioru oraz innych dokumentów określonych przepisami szczególnymi.

2. Przed ostatecznym rozliczeniem z wykonawcą gospodarki nie uspołecznionej zamawiający powinien potrącić — z zachowaniem obowiązujących przepisów — wszelkie nadpłaty powstałe przy poprzednich wypłatach lub w wyniku rozrachunku z tym samym wykonawcą z innych tytułów.

VI. Przepisy końcowe.

§ 32. Przepisy rozdziałów II i III oraz § 25 ust. 2 pkt 6 i 8 oraz § 26 nie mają zastosowania do zamówień, o których mowa w art. 6 ustawy.

§ 33. Pozostają w mocy przepisy w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane na rzecz jednostek państwowych. Do umów tych stosuje się jednak przepisy ustawy, a także przepisy rozdziałów I—III oraz § 25 ust. 2 pkt 6 i 8, § 26 ust. 1 pkt 3 i § 27 niniejszego rozporządzenia.

§ 34. 1. Przepisy ustawy i niniejszego rozporządzenia dotyczące określenia przypadków, w których dopuszczalne jest udzielenie zamówień osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej oraz trybu postępowania przy udzielaniu takich zamówień, stosuje się do wykonawców wymienionych w art. 2 ust. 4 ustawy oraz do wszystkich innych wykonawców nie wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy, a w szczególności do stowarzyszeń, zrzeszeń przemysłowych i zrzeszeń gospodarczych rzemiosła — także wtedy, gdy zamówienie ma być udzielone na podstawie uzgodnienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

2. Obowiązek poddania zamówienia kontroli społecznej (art. 5 ustawy) dotyczy również zamówień udzielanych spółdzielniom innym niż wymienione w art. 2 ust. 4 ustawy, z wyjątkiem przypadków, gdy zamówienie ma być udzielone na podstawie uzgodnienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 35. Właściwi ministrowie mogą w miarę potrzeby określić szczegółowo tryb postępowania przetargowego, warunki zawierania umów oraz odbioru świadczeń.

§ 36. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 lutego 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

18

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 stycznia 1958 r.

w sprawie warunków uzyskania uprawnień do wykonywania czynności mierniczego górniczego lub asystenta mierniczego górniczego.

Na podstawie art. 117 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) zarządza się, co następuje:

I. Warunki do uzyskania uprawnień mierniczego górniczego.

§ 1. 1. Uprawnienie do wykonywania czynności mierniczego górniczego może otrzymać ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta w pełni z praw publicznych oraz obywatelskich praw honorowych,
- 2) włada biegle językiem polskim w słowie i piśmie,
- 3) przedstawił jeden z następujących dowodów ukończenia studiów wyższych i odbycia praktyki zawodowej:
  - a) dyplom magistra inżyniera geodezji w zakresie geodezji górniczej uzyskany w wyższej szkole technicznej i zaświadczenie odbycia dwuletniej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,

- b) dyplom magistra inżyniera geodezji, magistra inżyniera górnictwa lub magistra inżyniera geologii, uzyskany w wyższej szkole technicznej, i dowód ukończenia studiów uzupełniających w zakresie geodezji górniczej w jednej z wyższych szkół technicznych oraz zaświadczenie odbycia trzyletniej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,
- c) dyplom inżyniera geodezji w zakresie geodezji górniczej uzyskany w wyższej szkole technicznej i zaświadczenie odbycia czteroletniej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,
- d) dyplom inżyniera geodezji, inżyniera górnictwa lub inżyniera geologii uzyskany w wyższej szkole technicznej, i dowód ukończenia studiów uzupełniających w zakresie geodezji górniczej w jednej z wyższych szkół technicznych oraz zaświadczenie odbycia pięcioletniej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,

4) wykazał posiadanie praktycznych wiadomości przez podanie się z pomyślnym wynikiem egzaminowi przed komisją ustanowioną przy Wyższym Urzędzie Górniczym.

2. Profesorowie wykładający geodezję w zakresie geodezji górniczej w wyższych szkołach technicznych uzyskują uprawnienia mierniczego górniczego bez obowiązku złożenia egzaminu, jeżeli wykażą odbycie przepisanej praktyki zawodowej.

§ 2. 1. Komisję egzaminacyjną dla ubiegających się o uprawnienia mierniczego górniczego tworzą:

- 1) przewodniczący, którym jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego lub osoba przez niego wyznaczona,
- 2) członkowie powołani przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego na okres trzech lat spośród profesorów wyższych szkół technicznych, pracowników urzędów górniczych oraz mierniczych górniczych, posiadających stopień magistra inżyniera.

2. Komisja egzaminuje w kompletach złożonych z 3—5 członków.

§ 3. Egzamin składa się z części praktycznej i części teoretycznej.

§ 4. 1. Egzamin praktyczny polega na wykonaniu i opracowaniu pomiarów, ustalonych przez komisję egzaminacyjną w temacie pracy, w zakresie pomiarów poziomych i wysokościowych w kopalni, połączonych z przeniesieniem danych pomiarowych z powierzchni na poziom w kopalni albo z jednego poziomu na drugi, i wykonaniu ciągu sposobem zwyczajnym zajęć uzupełniających.

2. Rozmiary pracy powinny być tak określone, aby kandydat mógł ją wykonać w terenie i opracować kameralnie w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące.

3. Cała praca powinna być wykonana przez kandydata samodzielnie pod nadzorem komisji. Kandydat powinien przedstawić komisji cały operat pomiarowy, obliczeniowy, plan i opis techniczny.

4. Komisja egzaminacyjna może jednomyślną uchwałą zwolnić kandydata od egzaminu praktycznego w całości lub zmniejszyć zakres tego egzaminu, jeżeli przedstawione przez kandydata, a wykonane poprzednio przez niego osobiście, prace miernicze i obliczeniowe będą przez komisję uznane za dostateczny dowód opanowania przedmiotu pod względem praktycznym.

§ 5. Egzamin teoretyczny obejmuje dwie dziedziny:

- 1) techniczną, w której kandydat powinien wykazać, w związku z pracą złożoną przy egzaminie praktycznym, znajomość stosowania różnych metod pomiarowych dla określonych celów, sposobów obliczeń, naniesienia na plan, wyrównania błędów oraz geologii i górnictwa,
- 2) prawną, w której kandydat powinien wykazać praktyczną znajomość przepisów potrzebnych przy wykonywaniu czynności mierniczego górniczego.

§ 6. 1. Ubiegający się o uprawnienia mierniczego górniczego powinien złożyć do Wyższego Urzędu Górniczego wnioski o dopuszczenie do egzaminu. Do wniosku należy załączyć następujące dokumenty:

- 1) dowód posiadania obywatelstwa polskiego,
- 2) życiorys,
- 3) dowód ukończenia wymaganych studiów (§ 1 ust. 1 pkt 3),
- 4) zaświadczenie z odbycia przepisanej praktyki w miernictwie górniczym, co najmniej w charakterze technika miernictwa górniczego.

2. Ubiegający się o zwolnienie z egzaminu praktycznego (§ 4 ust. 4) powinien ponadto złożyć odpisy i odrisy kilku zdjęć, obliczeń i naniesień, wykonanych przez kandydata podczas jego praktyki w miernictwie górniczym.

3. Dokumenty określone w ust. 1 pkt 4 i w ust. 2 powinny być podpisane przez mierniczego górniczego, pod którego nadzorem kandydat odbywał praktykę w miernictwie górniczym.

§ 7. 1. Komisja egzaminacyjna wyznacza kandydatowi temat pracy egzaminacyjnej oraz termin jej złożenia, jeżeli nie zwolniła kandydata od egzaminu praktycznego.

2. W razie zadowalającej oceny pracy egzaminacyjnej albo w razie zwolnienia kandydata od egzaminu praktycznego przewodniczący komisji wyznacza kandydatowi termin egzaminu teoretycznego.

§ 8. 1. Niewykonanie przez kandydata pracy egzaminacyjnej w terminie lub nieprzystąpienie kandydata w wyznaczonym terminie do egzaminu teoretycznego bez usprawiedliwienia uważa się za odstąpienie od egzaminu.

2. Jeżeli wykonaniu pracy egzaminacyjnej w wyznaczonym terminie lub stawieniu się kandydata do egzaminu teoretycznego przeszkodziły okoliczności wyjątkowe i niezależne od woli kandydata, przewodniczący może przedłużyć termin wykonania pracy egzaminacyjnej albo wyznaczyć inny termin egzaminu teoretycznego.

§ 9. Jeżeli praca egzaminacyjna lub egzamin teoretyczny uzyskały niezadowalającą ocenę, komisja egzaminacyjna ustala termin, w którym kandydat może być dopuszczony do ponownego egzaminu. Termin ten powinien wynosić najmniej 6 miesięcy, o ile zaś niezadowalająca ocena nastąpiła przy egzaminie ponownym — najmniej 1 rok od powtórnego egzaminu.

§ 10. 1. Wyniki pracy egzaminacyjnej i egzaminu teoretycznego są oceniane większością głosów wszystkich członków kompletu egzaminacyjnego. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Oceny wyniku pracy egzaminacyjnej oraz egzaminu teoretycznego ustala się jako „zadowalający” lub „niezadowalający” w protokole posiedzenia komisji egzaminacyjnej.

§ 11. W razie zadowalającego wyniku egzaminu komisja egzaminacyjna zawiadamia o tym Wyższy Urząd Górniczy w celu wydania kandydatowi świadectwa stwierdzającego uprawnienie do wykonywania czynności mierniczego górniczego.

II. Warunki do uzyskania uprawnień asystenta mierniczego górniczego.

§ 12. Uprawnienie do wykonywania czynności asystenta mierniczego górniczego może otrzymać ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta w pełni z praw publicznych oraz obywatelskich praw honorowych,
- 2) włada biegle językiem polskim w słowie i piśmie,
- 3) przedstawił jeden z następujących dowodów ukończenia studiów wyższych lub średnich i odbycia praktyki zawodowej:
  - a) dyplom magistra inżyniera geodezji w zakresie geodezji górniczej uzyskany w wyższej szkole technicznej i zaświadczenie odbycia rocznej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,
  - b) dyplom magistra inżyniera geodezji, magistra inżyniera górnictwa lub magistra inżyniera geologii uzyskany w wyższej szkole technicznej i zaświadczenie odbycia dwuletniej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,
  - c) dyplom inżyniera geodezji w zakresie geodezji górniczej uzyskany w wyższej szkole technicznej i zaświadczenie odbycia dwuletniej praktyki w miernictwie górniczym po uzyskaniu dyplomu,

- d) dyplom inżyniera geodezji, inżyniera górnictwa lub inżyniera geologii uzyskany w wyższej szkole technicznej i zaświadczenie odbycia trzyletniej praktyki w miernictwie górnictwie po uzyskaniu dyplomu,
  - e) świadectwo mierniczego kopalnianego albo technika miernictwa górnictwa uzyskane na wydziale miernictwa średniej szkoły górniczej i zaświadczenie odbycia trzyletniej praktyki w miernictwie górnictwie po uzyskaniu świadectwa,
  - f) świadectwo technika geodezji uzyskane w średniej szkole technicznej oraz zaświadczenie odbycia czteroletniej praktyki w miernictwie górnictwie po uzyskaniu świadectwa, w czym dwa lata na stanowisku co najmniej technika miernictwa górnictwa,
- 4) wykazał posiadanie praktycznych wiadomości przez podanie się z pomyślnym wynikiem egzaminowi przed komisją ustanowioną przy Wyższym Urzędzie Górniczym.

§ 13. 1. Komisję egzaminacyjną dla ubiegających się o uprawnienia asystenta mierniczego górnictwa tworzą:

- 1) przewodniczący, którego wyznacza Prezes Wyższego Urzędu Górniczego spośród pracowników tego Urzędu posiadających uprawnienia mierniczego górnictwa,
- 2) członkowie powołani przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego na okres trzech lat spośród miernicznych górnictwa, pracowników urzędów górniczych lub spośród wykładowców średnich szkół górniczych.

2. Komisja egzaminuje w kompletach złożonych z 3—5 członków.

§ 14. 1. Egzamin składa się z części praktycznej i części teoretycznej.

2. Egzamin praktyczny polega na wykonaniu pomiarów poziomych i wysokościowych w kopalni. Rozmiary pracy powinny być tak określone, aby kandydat mógł ją wykonać samodzielnie w terenie i opracować kameralnie w ciągu czterech tygodni.

3. Egzamin teoretyczny obejmuje dziedziny: techniczną i prawną. W dziedzinie technicznej kandydat powinien wykazać znajomość różnych metod mierzenia na powierzchni i w kopalni wraz z obliczeniem. W dziedzinie prawnej kandydat powinien wykazać się znajomością przepisów potrzebnych przy wykonywaniu czynności asystenta mierniczego górnictwa.

4. Dla kandydatów wymienionych w § 12 pkt 3 lit. f) egzamin teoretyczny obejmuje ponadto geologię i górnictwo oraz szkody górnicze w zakresie programu wydziału miernictwa górnictwa średniej szkoły górniczej.

5. Kandydaci wymienieni w § 12 pkt 3 lit. a) składają egzamin tylko ze znajomości przepisów potrzebnych przy wykonywaniu czynności asystenta mierniczego.

§ 15. Do postępowania przy egzaminach na asystenta mierniczego górnictwa stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6—11.

III. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. 1. W okresie do końca 1960 r. uprawnienia do wykonywania czynności mierniczego górnictwa mogą otrzymać również osoby, które przedstawią świadectwo mierniczego kopalnianego albo technika miernictwa górnictwa, uzyskane na wydziale miernictwa średniej szkoły górniczej, i zaświadczenie odbycia co najmniej sześcioletniej praktyki w miernictwie górnictwie po uzyskaniu świadectwa.

2. Dla osób wymienionych w ust. 1 program egzaminu teoretycznego obejmuje, oprócz zakresu ustalonego w § 5, rozwiązywanie zadań z dziedziny miernictwa nie związanych z pracą przedstawioną na egzaminie pisemnym oraz rachunek wyrównawczy, triangulację, niwelację precyzyjną, przeliczanie współrzędnych w różnych układach, geologię i geodezję górnictwa.

§ 17. W okresie do końca 1960 r. komisja egzaminacyjna może jednomyślną uchwałą zwolnić kandydata posiadającego dyplom inżyniera geodezji od obowiązku przedłożenia dowodu ukończenia studiów uzupełniających w zakresie geodezji górnictwa w wyższej szkole technicznej na podstawie długoletniej, co najmniej 8-letniej, praktyki z dziedziny miernictwa kopalnianego. Kandydat taki powinien przy egzaminie wykazać praktyczną znajomość geologii złóż, wiertnictwa i górnictwa.

§ 18. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają uprawnienia mierniczego górnictwa lub asystenta mierniczego górnictwa na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują prawo do wykonywania czynności mierniczego górnictwa lub asystenta mierniczego górnictwa.

§ 19. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów określi wysokość wynagrodzenia osób biorących udział w egzaminowaniu kandydatów.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 31 grudnia 1957 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w cukrowniach i rafineriach cukru.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260) zarządza się, co następuje:

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy bezpieczeństwa i higieny pracy w cukrowniach i rafineriach cukru, zwanych w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia „cukrowniami”.

§ 2. 1. W pomieszczeniach, w których produkcja powoduje zamoczenie podłogi, podłoga powinna być wykonana z materiału nienasiąkliwego. Powierzchnia podłogi powinna być pochylona w kierunku kanałów odpływowych.

2. Nachylenie podłogi w pomieszczeniach procentowni, płuczki do buraków, pomp wirowych i tłokowych do cieczy powinna wynosić 0,5%.

§ 3. Przewody rurowe wiodące płyny, gazy i parę powinny być szczelne oraz zaopatrzone w izolację dla uniknięcia oparzeń lub kondensowania się pary.